ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ ΒΑΦΕΙΑ
Αθανασίου
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΣΤΕΓΝΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Δ. Πουρνάρας

ΝΕΒΑΣΜΕΝΟ στὸ κλιμπανιὸ τῆς ἐκκλησίας ψηλά, ἡ-τὸ δεκάχρονο ἀγόρι πού ποῦσε ρυθικὰ μέ τὰ δυὸ χέρια τὶς καμπάνες ἐκεῖνο γραφικὸ ἀπομεσήμερο. Τό ἐκεῖ μετέωρο, σκαρφαλω-σ' ἕνα ξύλινο σκαμνὶ για μπορῆ νά φτάνῃ καὶ καθὼς ἄφηνε του κίνηση μετατρέ-νταν σέ κῦμα χαρούμενης τσιγγίς πού ἁλαργεύει τούς μέ ἱλιγγιώδη ταχύτητα ους ὅλες τὶς κατευθύνσεις ἄπειρου, σκέφτηκα πὼς ὅς ὁ ζωντανὸς πίνακας πού γιὰ φόντο τά ἀμφιθεατρι-χτισμένα σπίτια, τά δέν-μέ τὰ ὄψιμα μαβιὰ λου-δια τους, τό κάστρο πού ώνεται ἐπιβλητικὸ καὶ τὸν τερο οὐρανὸ στὸ βάθος, εἶχε γιὰ τίτλο ταιριαστὸ Αἰσιοδοξία.

Ἦταν ἕνα ἀπὸ τά ἤσυχα ενικά δειλινὰ τά ἤρεμ,, καὶ ζεστὰ πού τά χαβώνουνε ρεῖς τοῦ ἥλιου οἱ χρυσές τίνες, μαρμάρωσαν τὰ θά-σα καὶ στάθηκαν φραγμὸς άθε κίνηση, πνοὴ ἀνέμου. τὸ αὐτὰ πού σέ κάνουν νὰ ρεσαι τὴ ζωὴ μέ μιὰ χαρὰ διάστικη, πρωτόγονη κι' ἀ-νή, μετασταλαγμένη ἀπὸ το τό παιδὶ πού σὲ κυττά-γελαστὸ τώρα, ἀπὸ τὴ θέ-του ἐκεῖ ψηλά, ἀνάμεσα πολυθόρυβες καμπάνες τό ξεκουφαίνουν.

Μ' ν κρατάει πολύ ἡ εὐε-καρδίας. Ὅσο ἡ εἰ-α ἡ χαρωπὴ ἀπασχολεῖ τὸ ιφερον τῶν ματιῶν σου. καμπάνες σταμάτησαν νὰ πάν, θάνει, δέν χρειάζε-ἄλλο γιὰ νά ἀναγγείλου-τὴν αὐριανὴ γιορτή. Τά πήματα τῶν ἤχων λιγόστε-κι' ὕστερα τίποτε πιὰ. τέθηκε τὸ παιδὶ ἀπὸ τό μνί, πῆρε τή γυριστὴ σκα-τῆς ἐπιστροφῆς καὶ γιὰ τὸ 'Ιερὸ νὰ βοηθήσῃ Παπὰ στὶς ἑτοιμασίες.

Τώρα ἐκεῖ στὰ δεξιὰ τοῦ ιου, σ' ἕνα ἀπὸ τά σπι-τά ψηλά, νταβανιασμένα ἀπὸ τὸν ἥλιο ὅλη μέρα, παρα-μονεύει «ὁλοζώντανο» τό πα-ρελθὸν πίσω ἀπὸ τὸ κλεισμένο τζάμι. Τό πρόσωπο τοῦ γέρον τα ἔχει ἐνσαρκωθεῖ πού λίγισε ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ χειμῶνα. Γονάτισε καὶ καρτερεῖ νά ρθῆ τό τέλος πού ἀργεῖ. Ἄχρωμο τό βλέμμα περιπλανιέται ἀ-πλανές. Στὰ ἀνθισμένα λει-βάδια τῆς θύμισης πού τὸ ὡ-δήγησαν οἱ καμπάνες τοῦ ἐ-σπερινοῦ; Ποιὸς ξαίρει; Μή-πως δὲν ἦταν καὶ κεῖνος κάπο-τε παιδί;...

Κι' ἀφοῦ ἡ σκέψη σέ ὁδη-γεῖ πότε στὶς αἰσιοδοξίας τούς μεγάλους δρόμους κι' ἄλ-λοτε στὶς ἀμφιβολίες καὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας τούς ἀγκαθω-τους ἀτραπούς σοῦ κυριεύει περισσότερο τὸ νοῦ ἐκεῖνη ἡ μορφὴ τοῦ νέου πού πέθανε ὕ-στερα ἀπὸ σύντομη ἀρρωστια τῆς ἐποχῆς κι' ἄφισε ὀρφανὰ τὰ δυὸ μικρὰ παιδιὰ του. Ἀ-πὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη μιὰ τόσο ριζικὴ μεταστροφὴ! Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξιπάζε-σαι σὔτε νά ἀπορῆς ἀφοῦ σέ τούτη τή ζωὴ ζυμώθηκε μαζὶ μέ τὴ χαρὰ ἡ λύπη. Τὴν πραγ-ματικότητα αὐτὴ μὴν ἀγνοεῖς. Δέν ξαίρεις τὶ σέ κάθε βῆμα σοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ μοῖρα...

Ὅμως ἡ ἐναλλαγὴ ἀμέσως θά συνεχισθῆ. Τά χελιδόνια πού σπαϊζουν τὸν ὁρίζοντα χι διαγράφουν μέ τὶς πτήσεις τους σχήματα ἀκανόνιστα ὅπως ἡ σκέψη πού παλινδρο-μεῖ, θά τραβήξουν τὴν προσο-χή σου. Ὕστερα θά σέ ἀπορ-σοφήση ἡ κίνηση τοῦ δρόμου ποῦ ἀρχίζει νὰ γίνεται πιὸ με-γάλη καθὼς προχωρεῖς. Μπο-ρεῖ ἀκόμη καὶ κάποιο ξαφνικὸ καρνάρισμα αὐτοκινήτου πού βρέθηκε ἀναπάντεχα μπροστὰ σου νὰ σὲ κάνη νὰ προσγειω-θῆς. Θά φτάσης τότε εὔκολα ἀκολουθῶντας τὴν κατηφοριὰ στὴ θάλασσα σιμὰ. Τό ἀερά-κι τοῦ νοτιᾶ θά σέ δροσίση καὶ ἡ μέριμνα τοῦ βίου σου πού εἶναι στενὰ δεμένη μέ τὸ λιμάνι θὰ σέ συνεπάρη.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

'Υποδήματα Μόδας
"ΟΣΚΑΡ,,
Σ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 115
Τηλέφ. 54—80
ΠΑΤΡΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΑΞΙ

Πλατείας Γεωργίου	20—32
Πλατείας Γεωργίου	24—2
Πλατείας Ὁμονοίας	64—70
Δικαστηρίων	42—1
Δικαστηρίων	50—9
Γούναρη 10 Ψαραγορά	28-53
Πλατείας Ὄλγας	69—39
Πλατείας Συντάγματος	43—33

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΝΤΖΗ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΝΙΚ. ΣΚΛΗΡΟΥ

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Πα-παχαντζῆς κατά τὴν ὁμιλίαν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Πα-τρῶν ἐτόνισε τά ἑξῆς:

«Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἐπο-χὴν τοῦ τεχνικοοικονομικοῦ πολι-τισμοῦ, τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς συγκοινωνίας, καί τῆς ἐκ-δημοκρατοποιήσεως τῶν ἀνω-τέρω.

Παρ' ὅλας αὐτάς τάς προ-ὁδους, οἱ ἱστορικοί τοῦ μέλ-λοντις δύσκολα θά χαρακτηρί-σουν τὴν ἐποχὴν μας ὡς ἀκμὴν ὅπως π.χ. ὁ Χρυσοῦς αἰὼν τοῦ Περικλέους ἤ ἡ ἀναγέννησις ἀπό τὸ 1820)

Ὑπάρχει μιά κρίσις τοῦ πο λιτισμοῦ μας διότι ἐκτὸς τῆς τεχνικῆς, οἱ ἄλλοι τομεῖς κα-θυστεροῦν. Π.χ. ἡ πνευματική ἀνάπτυξις, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀ-νισότης, ἡ πίστις στὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξι κλπ. Ἔχομεν σήμε-ρον ἕναν πρωτογονισμὸν καὶ παρακμὴν τεχνῶν.

Δέν εἶναι βέβαια ὑπεύθυνος ἡ τεχνικὴ διὰ τὴν καθυστέρη-σιν τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως, ἀλ-λά μᾶλλον ἡ λεγομένη ρεαλι-στική ἀντίληψις ὅτι μόνον ἡ τεχνικὴ εἶναι ἀρκετὴ διά τὸ πολιτισμόν. Ἀλλὰ πολιτισμός εἶναι ὁ συνδυασμὸς τῆς τεχνι-κῆς μὲ τὴν πνευματικὴν ἄνοδον εἶναι σύνολον ἀξιῶν οἰκο-νομικῶν καὶ πνευματικῶν ποὺ ἀναπτύσσονται κατά τὸν ἱ στορικὸν βίον τῶν κοινωνιῶν Οἱ ἀξίες αὐτές εἶναι αἰώνιες γιατὶ ξεπέρασαν τούς αἰῶνες καί μάλιστα ἑλληνικῆς κατα-γωγῆς. Ἡ λέξις πολιτισμός μόνον ἀπό τὴν ἐποχήν τῆς διαφωτίσεως ἐνεφανίσθη κα διεκρίθη εἰς τεχνικὸν πολιτι-σμὸν (σιδηλιζασιόν) καὶ εἰς πνευματικὸν (κουλτοῦρα).

Τῆς θεωρίας τοῦ πολιτισμοῦ ἐπελήφθησαν ἱστορικοὶ καί φι-λόσοφοι, ἰδίως γερμανοὶ (Βέμ περ, Σπράγκερ κλπ.) 1) Τὸν οἰκονομικὸν ἤ ὠφελιματικόν, 2) τὴν καλλιτεχνικὴν δημιουρ-γίαν 3) τό θρησκευτικὸν συ-ναίσθημα, 4) τὴν ἔρευναν τῶν ἐπιστημῶν, 5) τάς κοινωνικάς ὀργανώσεις, 6) τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. 7) τὴν τεχνικήν, 8) τὴν παιδαγωγι-κὴν 9) τὸ Δίκαιον καὶ 10) τὴν φιλοσοφίαν.

Ὅλοι οἱ τομεῖς αὐτοί ἔ-χουν ἕκαστος τούς κορυφαίους του καὶ τοὺς ὀπαδοὺς των ἤ δέκτας.

Ἀντίστοιχα πρός τοὺς 6 πρώτους τομεῖς εἶναι καὶ 6 τύποι ἀνθρώπων (οἰκονομικός, θρησκευτικός, αἰσθητικός, φι-λαλληλίας κλπ.)

Οἱ φιλόσοφοι ἐπίσης δια-κρίνουν καί νόμους πορείας τῶν πολιτισμῶν.

α) Οὐδείς πολιτισμός εἶναι αἰώνιος. Ἔχει ἀκμὴν καὶ πα-ρακμήν.

β) Ὁ πολιτισμός δέν εἶναι στατικός ἀλλὰ δυναμικός.

γ) Ὁ νόμος τῆς συνεχείας. καὶ δ) ὁ νόμος τῆς συνε-χοῦς πρωτοτυπίας.

Αὐτοί οἱ δύο τελευταῖοι δύ σκολα ἀμφισβητοῦνται (Π.χ. πολλά πῆραν οἱ Βυζαντινοὶ ἀπό τούς Ρωμαίους κλπ) Κα-νείς πολιτισμός βέβαια δέν μπορεῖ νά ἀγνοῇ τό παρελθόν, πλὴν ὑπάρχει καί ὁ νόμος τῆς διαρκοῦς πρωτοτυπίας. Ὑπάρ χουν καί οἱ τελολογικές ἀπό ψεις τῶν θεωρητικῶν διὰ τόν πολιτισμόν, ὅπως π.χ. ἡ λάμ-ψις τῆς ἀληθείας καὶ τό νό μή θέλη κανείς νά πράξῃ τὸ κακόν (Σωκράτης, Κάντ). Ἐ-πίσης «ἡ ἐπιστροφή στὴν φύ-ση» τοῦ Ρουσσώ. Διεψεύσθησαν ὅμως, ὅπως καὶ στὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου διότι ἐλευθερία εἶναι ἡ κατα-νίκησις τῶν ὁρμεμφύτων».

Ὁ κ. Παπαχαντζῆς δὲν ἐ-προχώρησε εἰς συγκεκριμένους χαρακτηρισμοὺς καὶ μελλοντι-κάς προβλέψεις διά τὸν πο-λιτισμόν μας. Θά μποροῦσε λοιπόν κανεὶς νά παρατηρήσῃ ὅτι οἱ ἱστορικοί καί οἱ φιλό-σοφοι ποὺ ἀνέπτυξαν τίς θε-ωρίες καί τοὺς ποικίλους ὁ-ρισμοὺς γιά τὸν πολιτισμόν, ἦσαν ὅλοι κάτοικοι τῶν πόλε-ων καὶ ὡρμήθησαν ἀπό τό ἀ-στικὸν αὐτό περιβάλλον τους εἰς μονομερείς. Ἐκτός τοῦ ὅ-τιή λέξις πολιτισμός προέρ-χεται ἀπό τὴν λέξιν πόλις, οἱ διακρινόμενοι ἀπό αὐτοὺς διά-φοροι τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ διάφορες εἰδικότητες ἀν-θρώπων εἶναι χαρακτηριστικὸν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ καταμερισμοῦ τῶν πόλεων, τῶν μὴ ὁλοκληρωμένων καὶ παρα-φύσιν ζώντων ἀστῶν.

Διακρίνουν ἐπίσης ἀνώτε-ρους καὶ κατώτερους πολιτι-σμούς, ἤ ἄκμὴν καί παρακμήν τῶν πολιτισμῶν, γενικεύοντες οὕτω τάς ἀστικάς των ἀντι-λήψεις. Στὴν πραγματικότητα νομίζω ὅτι ὁ καλλίτερος ὁ ρισμός τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι «Ὁ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΛΑΟΥ». Τοῦτο σημαί-νει ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀνώτε-ροι καί κατώτεροι πολιτισμοί διότι ἕκαστος ἀναπτύσσει τὸν πολιτισμὸν του σύμφωνα μέ τίς φυσικές βιολογικές καὶ κοι νωνικές συνθῆκες τοῦ περιβάλ-λοντός του.

Γιά κάθε λαό δηλαδή ἀνώ τερος πολιτισμός εἶναι ὁ πολι τισμός τοῦ τόπου του, ἕνας καὶ μοναδικός ποὺ δὲν μεταφυ τεύεται εἰς ἄλλον τόπον. Οἱ δὲ ἀποτιμήσεις ξένων τρόπων εἶναι ἐφήμερες, μαϊμουδισμοί, μέ ἀκμὴν καὶ παρακμήν.

Τέτοιες ἀπομιμήσεις δέν χα-ρακτηρίζουν τοὺς λαούς τῆς ὑπαίθρου, ποὺ εἶναι γνήσια δη μιουργήματα τοῦ περιβάλλον-τὸς των, ἀλλά τοὺς ἀστούς, τάς πόλεις ποὺ ἔχουν πάντοτε διεθνιστικόν καὶ ἐφήμερον πο-λιτισμόν, ὑποκείμενον εἰςξένας ἐπιδράσεις καὶ μεταπτώσεις κατὰ τά ἑκάστοτε κοσμοκρατο-ρικά ρεύματα.

Ἔχει δικαιον ὁ Σπράγγερ, ἀπό τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, νά διακρίνῃ ὀργανικὴν ὀντότητα, εἰς τούς πολιτισμούς, μὲ παι-δικήν, ὥριμον καὶ γερασμένην ἡλικίαν, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει μόνον εἰς τάς πόλεις. (ἀκμή καί παρακμή τῶν ἀστῶν) Οἱ λαοί τῆς ὑπαίθρου δὲν ἔχουν ἀκμὴν καίπαρακμὴν, ἀλλὰ συ-νεχῆ, ἂν καὶ βραδεῖαν ἄνοδον τοῦ πολιτισμοῦ των. Γιά νά διέλθουν τά τρία στάδια τοῦ πολιτισμοῦ (κυνηγετικοί, ποι-μενικοὶ, γεωργικοί) πέρασαν πολλές χιλιετηρίδες. Ὑπάρ-χουν λοιπόν καί πολιτισμοὶ αἰ-ώνιοι.

Βέβαια ἡ παρακμή τῶν πό-λεων — πρωτευουσῶν μπορεῖ νά ἐπηρεάσουν καί τὴν ὑπαι-θρον διά τῆς ἐρημώσεως .καί νά ἔχουμε ὀπισθοδρόμησιν ἀπὸ τοῦ γεωργικοῦ εἰς τὸν ποιμε-νικόν πολιτισμόν. Τοῦτο συ-νέβη εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὑπάρ-χει δέ φόβος νά συμβῇ καί σήμερον στὴν Ἑλλάδα, πλήν ὁ σπόρος τῶν ἀγροτῶν ποὺ μένει ἐπαναβρίσκει τὸν δρό-μον του καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ἀ-νοδικὴν πορείαν τοῦ γνησίου πολιτισμοῦ τῶν παραδόσεων, χωρὶς κρίσεις καί πτώσεις.

Οἱ παραδόσεις καὶ οἱ αἰώ-νιες ἀξίες βάσις τοῦ πολιτι-σμοῦ τῆς ὑπαίθρου, δέν ἔχουν παρακμὴν ἀλλὰ διέπονται ἀπό τὸν νόμον τῆς συνεχείας. Οἱ Ἕλλην. καταγωγῆς ἀξίες ἀρ-μόζουν μόνον εἰς τούς Ἕλλη-νας. Ὁ νόμος τῆς συνεχοῦς πρωτοτυπίας ἰσχύει διά τὴν τεχνικήν, διά τοὺς λαούς τοὺς τεχνικοὺς (βορείους) καὶ γε-νικώτερον διά τοὺς ἀστούς, οἱ ὁποῖοι χωρὶς πίστιν διά τὸ μέλλον συνεχῶς ἐρευνοῦν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν νέων ἀξιῶν, διά τὴν ἐξασφάλισιν τῆς αἰ-ωνιότητος, ἀλλ' εἰς μάτην. Τό Ἑλληνικὸν ἔθνος μὲ τὸντο λιτισμὸν τῆς ὑπαίθρου εἶναι αἰώνιον διότι ἡ Ἀθήνα ἡ Σπάρ τη, τό Βυζάντιον, καθώς καὶ ὁ σημερινός ξενοκίνητος ὑδρο-κέφαλος τῆς Πρωτευούσης, πα ρά τά τεράστια μέσα ποὺ δι-έθεσαν καί διαθέτουν (τεχνι-κή, παιδεία, φιλοσοφία, δί-καιον, οἰκονομική, ὀργανώσεις ἐπιστήμη, πολιτικὴ τέχνη κλπ) οὔτε προσέθεσαν τίποτε εἰς τόν πολιτισμὸν τῶν ἀξιῶν, οὔτε κατώρθωσαν νά παρασύρουν τά χωριά μας πρός τὸν λε-γόμενον πολιτισμόν, πολιτι-σμὸν παρὰ φύσιν τῆς διαφθο-ρᾶς, τοῦ ἐκφυλισμοῦ καί τῆς παρακμῆς. ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΛΗ-ΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΔΙΟΤΙ ΕΥ-ΤΥΧΩΣ ΟΙ «ΧΡΥΣΟΙ ΑΙΩ-ΝΕΣ» ὑπῆρξαν πρόσκαιραι καί φευγαλέοι.

Ν.ΣΚΛΗΡΟΣ
Δ)ντής τοῦ περιοδικοῦ «ΕΛΛΗΝ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἐφημερίς «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» δη-μοσιεύει ἄρθρον ὑπό τόν τί-τλον «Ἡ Ἑλλάς λαμβάνει κα-λήν στροφήν» εἰς τό ὁποῖον ἐ-ξαίρει τὴν δήλωσιν τῆς στρα-τιωτικῆς κυβερνήσεως διά τόν καταρτισμὸν τοῦ νέου Συντά-γματος καί τήν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν, ὅταν τοῦτο κα-ταστῇ δυνατόν.

«Αἱ ἐξελίξεις αὗται, γρά-φει, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις θά ἐκπληρώσῃ τήν ἀποστολήν της θά ἀντιπροσωπεύουν θρίαμβον διά τὸν Βασιλέα Κωνσταντί-νον καί τόν Ἑλληνικόν λαόν, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἤρεμος καί μὲ αἴσθημα βαθείας ἀπο-γοητεύσεως ἀπό τὴν πολιτι-κὴν ἡγεσίαν.

»Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καί ἄλλαι ἐνδιαφερόμεναι κυβερ-νήσεις, ἀπέδειξαν, ἐπίσης ὅτι ἔπραξαν ὀρθῶς τηροῦσαι ἐπι-φυλακτικὴν στάσιν καί ἀναμέ-νουσαι ἀπό τοὺς Ἕλληνας νά ρυθμίσουν τά ὑποθέσεις των.

Ἡ ἐφημερὶς γράφει, ἐν κα-τακλεῖδι, ὅτι ἡ δήλωσις τῆς 8ης Μαΐου ἐκ μέρους τῆς Ἑλ-ληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ νέου συντάγματος ἦλθεν εἰς στιγμήν, κατά τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλ-ληνική εἰκὼν ἐφαίνετο σκοτει-νή.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ὁ ἀντιπρὸε-δρος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνή-σεως καὶ ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γρ. Σπαντιδάκης εἰς συνέντευξιν του πρός τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτήν τοῦ πρακτωρείου Ρώυτερ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεώς του εἶναι ἡ ἀποκατάστασις ὁ-μαλῆς κοινοβουλευτικῆς δημο-κρατίας, δέν δύναται ὅμως νά προβλέψῃ πότε θά γίνῃ τοῦτο.

«Ἐλπίζομεν — εἶπεν — ὅ-τι αἱ περιστάσεις θά μᾶς ἐ-πιτρέπουν νὰ τό πράξωμεν κα-τά τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Πρός τάς παρισινάς ἐκδό-σεις τῶν ἐφημερίδων «Νιού Γιόρκ Χεραλντ Τρίμπιουν» καί «Οὐάσιγκτων Πόστ» ἀπεστάλη ἐκ μέρους τοῦ κ. Μ. Κάμινς, Ἀμερικανοῦ ἐγκατεστημένου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατέχον-τος καλῶς τά πράγματα τῆς χώρας ταύτης, ἡ ἑξῆς ἐπιστο-λή.

«Ὡς ἀναφέρεται εἰς τάς στήλας σας «Διεθνής Κοινή Γνώμη» ἡ ἐφημερὶς «Γκάρντι-αν» τοῦ Λονδίνου ἔγραψεν ὅτι διά τὴν Εὐρώπην, τό ἑλληνι-κόν πραξικόπημα ἀποτελεῖ «τραγωδίαν καὶ προειδοποίη-σιν» Δι' ἡμᾶς, ὅμως, πού ζῶ-μεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, σημαίνει ὅτι ἐσώθημεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπό τὸν ἐμφύλιον πό-λεμον ὁ ὁποῖος θά εἶχε κατα-στρέψει πολλοὺς ἀνθρώπους, τὴν οἰκονομίαν καί τοὺς δε-σμούς τῆς χώρας αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Σημαί-νει σταθερότητα ἡ ὁποία δι' οὐδενός ἄλλου μέσου ἦτο δυ-νατόν νά ἐπιτευχθῇ. Διά τὸ ἑλληνικόν κοινόν σημαίνει τὴν ἔναρξιν προγράμματος μεταρ-ρυθμίσεων (δι' ἔργων καὶ ὄχι μόνον διά λόγων), τό ὁποῖον ἄν ἀχθῇ εἰς πέρας, θά τό ἀπαλ λάξῃ, ἀπό μιᾶς ὑποδουλωτικὴν κρατικὴν γραφειοκρατίαν τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡ ὁποία ἐπεκρά-τει μέχρι τοῦδε.

Ἂν ἐπιτύχῃ ἡ ἐπανάστασις σημαίνει ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐπραγματοποίησεν ἕν ἅλμα 50 ἐ-τῶν πρός τά ἔμπρός, κατά τά εὐρωπαϊκά κριτήρια καὶ ὅτι θά δυνηθῇ τελικῶς νά ἀπαλλα-γῇ τοῦ παρελθόντος τῆς ὀ-θωμανικῆς δουλείας.

Διά τούς ἀληθεῖς φίλους τῆς Ἑλλάδος, ἡ 21η Ἀπριλίου ἐσήμανε τό τέλος τοῦ χάους καὶ τῆς ἀναρχίας, καί τήν ἀ-παρχὴν μιᾶς ὑπέρ τό δέον κα-θυστερησάσης ἑλληνικῆς Ἀ-ναγεννήσεως.

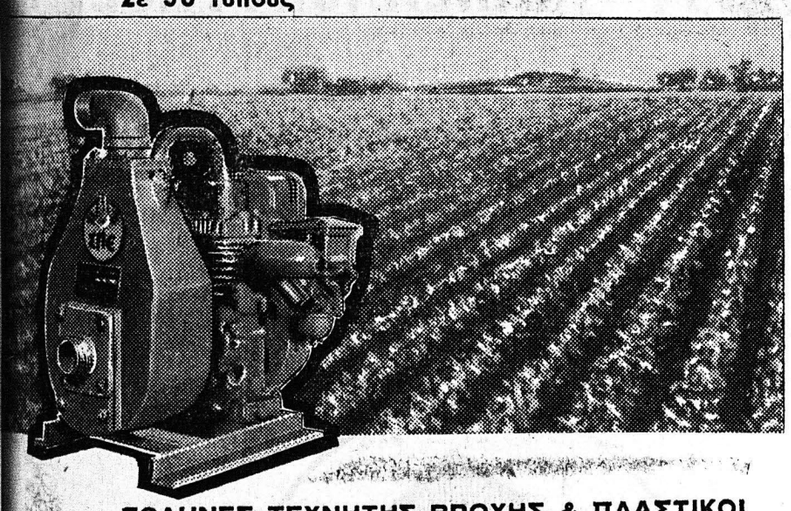
Ἡ ἐφημερίς «Μόντ» τῶν Παρισίων σχολιάζουσα τάς ἐκ δηλωθείσας μέχρι τοῦδε ἀντι-δράσεις ἐξ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Ἑλλάδι κυβερνητικὴν μεταβο-λὴν, γράφει μεταξύ ἄλλων: "Ο-σον ἀφορᾶ τὴν Σοβιετικὴν Ἕ-νωσιν καί τάς «λαϊκάς Δημο-κρατίας» αὗται περιωρίσθησαν εἰς προφορικάς διαμαρτυρίας «Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά — γράφει — καθ' ἣν ἐκδηλοῦται τοιαύτη σωφροσύνη. Ἄλλως τε τό Κρεμλῖνον εἶχε συνάψει κα-τά τό 1944, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ΚΚΕ μίαν συμφωνίαν κατανο-μῆς σφαίρας ἐπιρροῆς καὶ ὅταν κατά τό 1948 διεπίστωσε τὴν ἀμερικανικὴν ἀποφασιστι-κότητα, ἐγκατέλειψε τήν κομ-μουνιστικὴν ἀνταρσίαν.

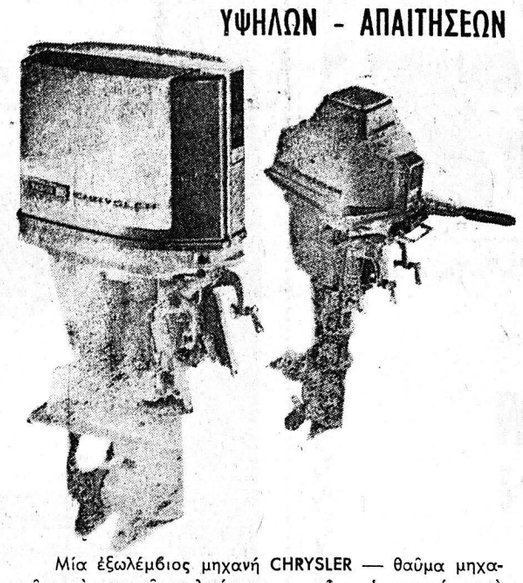
Εἰς ἄλλην στήλην, ἡ «Μόντ» γράφει ὅτι θά διατηρηθῇ ἡ ἀ-μερικανική βοήθεια πρός τὴν Ἑλλάδα.

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 - Τηλέφωνον 43-55
Λουλούδια
Στὶς γιορτές ἡ εὐγενέστερη προσφορά.

PIRELLI HELLAS

ΖΕΥΣ 382
ΑΝΤΙΠΡ ΟΣΩΠΟΣ
ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ Ο. Ε.
(ΝΕΖΕΡΙΤΗ - ΚΑΝΙΣΤΡΑ)
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 89 — ΤΗΛ. 41—69 ΠΑΤΡΑΙ

ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
Ἀρίστης ποιότητος καὶ ἀποδόσεως.
Μὲ κινητῆρες
KOHLER - JAP - WILLIERS B. STRATTON
COTIEMME - BOTOLI - ΜΑΛΚΩΤΣΗ - ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
Σὲ 38 τύπους

ΣΩΛΗΝΕΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ & ΠΛΑΣΤΙΚΟΙ
Σὲ τιμὲς ἀσυναγώνιστες
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΨΑΡΩΝ 2 ΤΗΛ. 521.466 - 520.671 • ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 68 ΤΗΛ. 75.131 - 75.608
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΣΠΕ Α.Ε. ΠΑΤΡΩΝ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 124 — (ΕΝΑΝΤΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ) — ΤΗΛ. 72—515

CHRYSLER - (ΚΡΑΪΣΛΕΡ)
ΕΞΩΛΕΜΒΙΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΥΨΗΛΩΝ - ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

Μία ἐξωλέμβιος μηχανή CHRYSLER — θαῦμα μηχα-νικῆς καὶ τεχνικῆς τελειότητος — εἶναι ἡ μηχανή ποὺ ταιριάζει στὸ σκάφος σας. ⁂ 27 τύποι ἐξωλεμβίων μη-χανῶν CHRYSLER — μοντέλα 1967 — 3,5 ἕως 105 ἵπ-πων, θά σᾶς ἐνθουσιάσουν καὶ θά σᾶς ἱκανοποιήσουν ⁂ Διετής ἐγγύησις, εἰδικευμένο συνεργεῖο τεχνικῶν τῆς CHRYSLER καὶ πλήρης σειρά ἀνταλλακτικῶν καλύπτουν ὅλες τίς ἀνάγκες τῆς μηχανῆς σας. ⁂ Ἐμπιστευθῆτε στὴν CHRYSLER. Ἑκατομμύρια μηχανές CHRYSLER στὴν στεριά καὶ στὴν θάλασσα ἀποτελοῦν ἐγγύησι γιὰ τὴν προτίμησί σας.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΥΙΟΙ
ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 13 ΤΗΛ. 46—06
Καὶ ΑΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ 110 ΤΗΛ. 72—094
Τηλεφωνήσατε εἰς τό 72-094 καὶ θὰ ἐξυπηρετηθῆτε ἀμέσως

ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΕΣ
JAWA
125 - 175 - CC
4 ταχύτητες - αὐτόματα ἀμ-πραγιάζ - 45 Βάττ δυναμό.
ΙΣΧΥΡΕΣ, ΥΠΕΡΟΧΕΣ, ΦΘΗΝΕΣ
Φθηνότερες ἀπό τό Μοτοσακό
ΑΧ. ΘΑΝΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΕΩΣ 11 — Τηλ. 44—60

ΜΑΓΕΙΡΕΜΑ ΦΛΑΜΙΝΑ

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟ ΚΑΘΗΜΕ-ΡΙΝΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ...
Ὅσοι ἔχουν ἀποκτήσει τὴν πιὸ περιζή-τητη Ἠλεκτρική Κουζίνα, τὴν Flamina ΠΙΤΣΟΣ, χρησιμοποιοῦν τώρα μερικές νέες ἐκφράσεις. Λένε λ.χ. «Κοτόπουλο σούβλας Φλαμίνα» ἡ «Μακαρόνια ὀγκρατέν Φλαμίνα». Γιατί τὰ φαγητά, τὰ ψητά, τὰ σουβλιστὰ ποὺ γίνονται στὴν Flamina Πίτσος ἔχουν μιὰ δική τους «προσωπικότητα», ἀναδεικνύουν τὴν μαγειρική ἱκανότητα τῆς νοικοκυ-ρᾶς, ξεπερνοῦν σ' ἐπιτυχία κάθε προη-γούμενο, τόσο, ποὺ δημιούργησαν ἕνα νέο τρεχούμενο ὅρο μὲ τὴν φράση: «μαγείρεμα Φλαμίνα». Τώρα εἶναι ἡ σειρά σας ν' ἀποκτήσετε καὶ σεῖς τὴν καλύτερη «σημεῖο πρὸς σημεῖο», τὴν πιὸ μοντέρνα, τὴν πιὸ ἐκθαμβωτική, τὴν πιὸ σίγουρη Ἠλεκτρική Κουζίνα, τὴν Flamina ΠΙΤΣΟΣ.
ΠΙΤΣΟΣ 100 ΧΡΟΝΙΑ 1965
ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94
ΤΗΛ. 69-26 ΠΑΤΡΑΙ

Στὸ Νέο Κατάστημα
ΙΖΟΛ